

Zaak C-355/21

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

7 juni 2021

Verwijzende rechter:

Sąd Najwyższy (Polen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

29 december 2020

Verzoekende partij:

Procter & Gamble International Operations SA

Verwerende partij:

Perfumesco.pl sp. z o.o., sp. k.

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Inbreuk op de rechten op het ingeschreven Uniemerkt nr. 000049254 HUGO BOSS.

Voorwerp en rechtsgrondslag van de prejudiciële verwijzing

Uitlegging van artikel 10 van richtlijn 2004/48; artikel 267 VWEU

Prejudiciële vraag

Moet artikel 10 van richtlijn 2004/48/EG betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen de uitlegging van een nationale bepaling volgens welke een beschermende maatregel bestaande in de vernietiging van waren enkel van toepassing is op de waren die op onrechtmatige wijze zijn vervaardigd of gemerkt en niet van toepassing is op waren die op onrechtmatige wijze op het grondgebied van de

Europese Economische Ruimte in de handel zijn gebracht en waarvan niet kan worden vastgesteld dat zij op onrechtmatige wijze zijn vervaardigd of gemerkt?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht en rechtspraak van het Hof

Richtlijn 2004/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten (PB 2004, L 157, blz. 45) (hierna: „richtlijn 2004/48”): artikel 10

Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Gemeenschapsmerk (PB 2009, L 78, blz. 1), gewijzigd bij verordening (EU) 2015/2424 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2015 (PB 2015, L 341, blz. 21) (hierna: „verordening nr. 207/2009”): artikelen 9 en 102

Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom (PB 1994, L 336, blz. 214) (hierna: „TRIPs-overeenkomst”)

Verslag van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's inzake de toepassing van richtlijn 2004/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten, Brussel, 22.12.2010, SEC(2010) 1589 definitief

Arrest van 10 april 1984, Von Colson en Kamann/Land Nordrhein-Westfalen (14/83, EU:C:1984:153)

Arrest van 26 april 2007, Boehringer Ingelheim e.a. (C-348/04, EU:C:2007:249)

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht en nationale rechtspraak

Ustawa-Prawo własności przemysłowej (wet op de industriële eigendom) van 30 juni 2000 (geconsolideerde tekst: Dz. U. 2020, volgnr. 286, zoals gewijzigd) (hierna: „p.w.p.”): artikel 286

Beslissing van de Sąd Najwyższy van 14 april 2003, I CKN 308/01, niet gepubliceerd (hierna: „beslissing van de Sąd Najwyższy van 14 april 2003”)

Korte beschrijving van de feiten en de procedure

- 1 Verzoekster is een producent van parfumerieproducten en is krachtens een licentieovereenkomst met merkhoudster HUGO BOSS Trade Mark Management GmbH & Co. KG te Metzingen bij uitsluiting gerechtigd om het Uniewoordmerk nr. 000049254 HUGO BOSS te gebruiken en in eigen naam vorderingen wegens inbreuken op de rechten daarop in te stellen en te verdedigen.

- 2 HUGO BOSS is een van de grootste merken ter wereld in de mode- en parfumeriesector. De vennootschap is in 1924 opgericht te Metzingen door Hugo Ferdinand Boss en brengt thans in 129 landen over de hele wereld van dit merk voorziene waren in de handel.
- 3 De gerechtigde ziet toe op het imago en de reputatie van haar merken, alsmede op de hoge kwaliteit van de onder de merknaam HUGO BOSS aangeboden waren. Daarbij beoogt zij de afnemers een zo hoogwaardig mogelijke dienstverlening te verzekeren. De verkoop geschiedt via erkende parfumerieketens, die gehouden zijn nauw toe te zien op de reputatie van het merk HUGO BOSS en op het luxueuze karakter van de van dit merk voorziene waren. Dit houdt onder meer in dat aan klanten productmonsters ter beschikking worden gesteld zodat zij deze kunnen testen. Met het enkele oogmerk deze cosmetica te presenteren en te promoten worden door de merkgerechtigde kosteloos testflacons aan de verkopers en de geautoriseerde distributeurs verstrekt. Deze flacons zijn identiek aan de voor verkoop bestemde en van het merk HUGO BOSS voorziene producten. De buitenverpakking van de flacons heeft een lichte uniforme kleur en is voorzien van de zichtbare vermelding dat het betreffende exemplaar niet voor verkoop bestemd is, zoals „not for sale”, „demonstration” of „tester”. Deze waren worden niet door de gerechtigde of met haar toestemming in de EER in de handel gebracht.
- 4 In de loop van deze merkinbreukprocedure is in 2016 de licentieovereenkomst tussen HUGO BOSS Trade Mark Management GmbH & Co. KG en verzoekster ontbonden.
- 5 Verweerster is sinds januari 2012 via de webwinkel perfumesco.pl actief als groothandelaar in parfumerieproducten. De vennootschap verdeelt onder meer niet voor verkoop bestemde demonstratieproducten van HUGO BOSS parfumeriewaren die voorzien zijn van de vermelding „TESTER”. Daarbij deelt zij aan haar klanten mee dat de testflacons, die doorgaans in wit karton zijn verpakt en die niet voorzien zijn van een stop, zich qua geur niet van gewone producten onderscheiden.
- 6 Na hiervan kennis te hebben genomen heeft verzoekster tegen verweerster een vordering wegens inbreuk op de rechten op het betrokken merk ingesteld en daarbij tevens verzocht om een conservatoire maatregel. Ter uitvoering van de opgelegde conservatoire maatregel heeft de gerechtsdeurwaarder op 28 juli 2016 parfum, eau de toilette en eau de parfum in verpakkingen met daarop het merk HUGO BOSS in beslag genomen. Het betrof niet voor verkoop bestemde testflacons met de vermeldingen „not for sale”, „demonstration” of „tester” die waren gemerkt met codes die er volgens de verklaring van verzoekster op wijzen dat zij door de producent waren bestemd om buiten de EER in de handel te worden gebracht en waarvan de op de verpakking aangebrachte streepjescodes waren verwijderd of aan het zicht waren onttrokken.

- 7 Bij beslissing van 26 juni 2017 heeft de Sąd Okręgowy w Warszawie (rechter in eerste aanleg Warschau, Polen; hierna: „Sąd Okręgowy”) aan verweerster het verbod opgelegd om voor waren van klasse 3 van de Nice-classificatie (parfum, eau de toilette en eau de parfum) gebruik te maken van het Uniemerkt HUGO BOSS, dat bij het EUIPO is ingeschreven onder nr. 000049254. Deze rechterlijke instantie heeft verweerster voorts verplicht om binnen twee weken nadat deze beslissing definitief was geworden de van het betrokken merk voorziene waren, voor zover deze niet door de merkhoudster of met haar toestemming in de EER in de handel zijn gebracht, op eigen kosten te vernietigen, met inbegrip van de op 28 juli 2016 door de gerechtsdeurwaarder in beslag genomen waren, en haar verplicht de informatie over deze beslissing op eigen kosten openbaar te maken. De ingestelde vordering is voor het overige afgewezen en verweerster is verwezen in de proceskosten aan de zijde van verzoekster, ten belope van 6 377 Poolse zloty (PLN).
- 8 Bij beslissing van 20 september 2018 heeft de Sąd Apelacyjny w Warszawie (rechter in tweede aanleg Warschau, Polen; hierna: „Sąd Apelacyjny”) het door verweerster tegen deze beslissing ingestelde hoger beroep afgewezen.
- 9 De Sąd Apelacyjny heeft het standpunt van de Sąd Okręgowy volledig bevestigd en heeft uiteengezet dat het middel ontleend aan het ontbreken van procesbevoegdheid van verzoekster niet kan worden aanvaard. Volgens artikel 22, lid 3, van verordening nr. 207/2009 kan de licentiehouder weliswaar alleen een vordering wegens inbreuk op een Uniemerkt instellen met de toestemming van de houder daarvan, maar de houder van een exclusieve licentie kan dat ook doen indien de merkhoudster niet, na daartoe te zijn aangespoord, binnen een redelijke termijn zelf een vordering wegens inbreuk instelt. Vast stond dat verzoekster ten tijde van de instelling van de onderhavige vordering de houdster was van een exclusieve licentie van het betreffende merk.
- 10 De Sąd Apelacyjny heeft geoordeeld dat is voldaan aan de voorwaarden voor bescherming van een Uniemerkt als bedoeld in artikel 9, lid 2, onder a), van verordening nr. 207/2009. Volgens de inventaris van de waren die door de gerechtsdeurwaarder in beslag zijn genomen, waren slechts 226 producten bestemd voor de Europese markt, zodat het merkenrecht op dat punt was uitgeput. Voor de overige waren was geen sprake van uitputting van het merkenrecht, aangezien zij niet in de EER in de handel waren gebracht. De in beslag genomen parfumflacons omvatten 48 testflacons, waarop vermeld staat dat zij niet voor de detailhandel bestemd zijn, 523 flacons die niet voor de Europese markt bestemd waren en 3 641 flacons met verhullende stickers die het niet mogelijk maakten vast te stellen voor welk geografisch gebied deze flacons bestemd waren, zodat niet kon worden aangetoond dat voor deze producten sprake was van uitputting van het uitsluitende merkenrecht in de zin van artikel 13, lid 1, van verordening nr. 207/2009.
- 11 Bovendien was de originele verpakking van de 3 641 in beslag genomen parfumflacons met verhullende stickers beschadigd en was de originele

beschermingsfolie daarvan verwijderd. Hieruit volgt dat de merkhoudster het gebruik van het merk voor deze waren kan verbieden krachtens artikel 13, lid 2, van verordening nr. 207/2009, waarin is bepaald dat lid 1 van dit artikel niet van toepassing is wanneer er voor de houder gegronde redenen zijn om zich te verzetten tegen verdere verhandeling van de waren, met name wanneer de toestand van de waren, nadat zij in de handel zijn gebracht, gewijzigd of verslechterd is.

- 12 De Sąd Apelacyjny heeft aangegeven dat artikel 102, lid 2, van verordening nr. 207/2009 bepaalt dat de rechtbank voor het Uniemerk tevens de krachtens het toepasselijke recht openstaande maatregelen of regelingen kan treffen die hij in de omstandigheden van de zaak passend acht. Deze regeling maakt met name de toepassing van artikel 286, p.w.p. mogelijk. Volgens de bewoordingen van artikel 286 p.w.p. is dit artikel alleen van toepassing indien de betrokken producten op onrechtmatige wijze zijn vervaardigd of gemerkt, hetgeen hier niet het geval was. Verzoekster heeft namelijk niet betwist dat de door de gerechtsdeurwaarder in beslag genomen parfumflacons originele waren zijn, maar heeft enkel betoogd dat deze niet met toestemming van de merkhouder in de EER in de handel zijn gebracht en dat verweerster niet heeft aangetoond dat er sprake was van een dergelijke toestemming.
- 13 Naar het oordeel van deze rechter volstaat de letterlijke uitlegging van artikel 286 p.w.p. in de onderhavige zaak niet, aangezien dit artikel strekt tot omzetting van richtlijn 2004/48. Volgens artikel 10, lid 1, van deze richtlijn dragen de lidstaten er zorg voor dat de bevoegde rechterlijke instanties kunnen gelasten dat passende maatregelen worden genomen met betrekking tot de goederen waarvan zij hebben vastgesteld dat zij een inbreuk op een intellectuele-eigendomsrecht vormen. Deze maatregelen omvatten terugroeping uit het handelsverkeer, definitieve verwijdering uit het handelsverkeer en vernietiging. De richtlijn heeft de lidstaten van de Unie de verplichting opgelegd om een regeling vast te stellen krachtens welke de rechter de vernietiging van waren kan gelasten wanneer is vastgesteld dat deze inbreuk maken op een intellectuele-eigendomsrecht. Hoewel de letterlijke bewoordingen van artikel 286, p.w.p. de mogelijkheid voor de nationale rechter om vernietiging van waren te gelasten dus beperkt tot situaties waarin deze op onrechtmatige wijze zijn vervaardigd of gemerkt, schrijft artikel 10, lid 1, van richtlijn 2004/48 voor dat een dergelijke maatregel kan worden opgelegd in alle gevallen waarin inbreuk wordt gemaakt op intellectuele-eigendomsrechten, met inbegrip van industriële eigendomsrechten. Volgens de Sąd Apelacyjny moet artikel 286, p.w.p. Unierechtconform worden uitgelegd en moet worden aangenomen dat een bevel tot vernietiging van waren elk geval betreft waarin dergelijke waren inbreuk op een intellectuele-eigendomsrecht maken. Met andere woorden: elk product dat inbreuk maakt op een intellectuele-eigendomsrecht moet worden geacht op onrechtmatige wijze te zijn vervaardigd in de zin van artikel 286, p.w.p.
- 14 De Sąd Apelacyjny heeft geoordeeld dat alleen een bevel tot vernietiging van de parfumflacons die zonder de toestemming van de merkgerechtigde in de handel

zijn gebracht, de daadwerkelijke bescherming van dit recht verzekert. Deze rechter heeft benadrukt dat met het oog op het in de handel brengen van verweersters parfumflacons verschillende stappen zijn ondernomen om te verhullen dat toestemming van de merkgerechtigde ontbrak. Bovendien moet verweester zich er bij het in de handel brengen van de testflacons ten volle van bewust zijn geweest dat de merkhoudster niet met het in de handel brengen van deze waren in de EER heeft ingestemd. Daarenboven zitten de parfumflacons die in verweersters bezit waren en die niet met de toestemming van de merkhoudster in de EER in de handel zijn gebracht, als gevolg van de verwijdering van de streepjescodes in een beschadigde verpakking. Aangezien parfum met het HUGO BOSS-merk een exclusief product is, zou de eventuele verkoop ervan afbreuk doen aan de functies van het betrokken merk en de reputatie ervan kunnen ondermijnen, terwijl tegelijkertijd het bewijs wordt geleverd van de ernst van de inbreuk op het uitsluitende merkrecht en van de legitieme belangen van derden die voor de vernietiging van deze waren pleiten.

- 15 De Sąd Apelacyjny heeft het betoog van verweester dat de vernietiging van een deel van de in haar bezit zijnde parfumflacons haar zou beletten om daarmee verband houdende rechten jegens derden te doen gelden, niet overtuigend geacht. De waarde van de te vernietigen parfumflacons houdt niet in dat de toepassing van een dergelijke maatregel in de onderhavige zaak de ernst van de inbreuk te boven gaat. Verweester heeft de waarde van de door de gerechtsdeurwaarder in beslag genomen parfumflacons nooit aangetoond, zodat niet kan worden vastgesteld welk bedrag zij daarin heeft geïnvesteerd. Bovendien zou de waarde kunnen worden beoordeeld aan de hand van de criteria van artikel 286, p.w.p., indien deze waarde tegelijkertijd zou worden vergeleken met de winst die verweester heeft gemaakt met het in de handel brengen van de parfumflacons waarvoor de toestemming van de merkgerechtigde ontbrak. De intensiteit van verweersters inbreuk op het ingeschreven merk HUGO BOSS alsmede de staat van de in beslag genomen parfumflacons zijn van wezenlijk belang voor de beoordeling van de ernst van de op de inschrijving gemaakte inbreuk en de belangen van de betrokken derden, terwijl de waarde van de te vernietigen waren in dat verband van ondergeschikt belang is.
- 16 De bescherming die verzoekster wordt verleend bij de beslissing waarvan beroep, vormt geen misbruik van een subjectief recht van verzoekster in de zin van artikel 5 van de kodeks cywilny (burgerlijk wetboek; hierna: „k.c.”). Door inbreuk te maken op het uitsluitende recht op het Uniemerkt heeft verweester de beginselen van eerlijke handel, daaronder begrepen eerlijke mededinging, alsmede de goede zeden, geschonden. Benadrukt zij dat misbruik van een subjectief recht niet met succes kan worden ingeroepen door een partij die zelf handelt in strijd met hetgeen in het maatschappelijk verkeer betamelijk is.
- 17 Verweester heeft tegen voornoemde uitspraak cassatieberoep ingesteld onder aanvoering van het volgende: er is inbreuk gemaakt, ten eerste, op de bepalingen van het procesrecht door de aanname dat verzoekster gerechtigd is om als partij in de onderhavige procedure op te treden, ten tweede, op het materiële recht, te

weten artikel 286 p.w.p., door de onjuiste uitlegging daarvan en de daaruit voortvloeiende beslissing houdende bevel tot vernietiging van de in beslag genomen waren, terwijl verzoekster niet heeft betwist dat de door de gerechtsdeurwaarder in beslag genomen waren originele producten zijn en, ten derde, op het materiële recht, te weten artikel 13 van verordening nr. 207/2009, door de onjuiste toepassing daarvan en de aanname dat de in beslag genomen waren zonder verzoeksters toestemming in de EER zijn binnengebracht, alsook artikel 5 k.c., door de niet-toepassing daarvan en de aanname dat de door verzoekster geformuleerde vorderingen legitiem en evenredig met de mogelijke inbreuken op het betreffende merk zijn.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 18 De rechterlijke instanties die de onderhavige zaak inhoudelijk dienen te beoordelen hebben een zogenoemde Unierechtconforme uitlegging van artikel 286 p.w.p. gehanteerd. Volgens deze bepaling kan bij uitspraak van een rechterlijke instantie onder meer de vernietiging worden gelast van producten, alsmede van de middelen en materialen die zijn gebruikt om deze producten te vervaardigen of van een merk te voorzien, doch alleen wanneer het gaat om producten die eigendom van de overtreder zijn en die op onrechtmatige wijze zijn vervaardigd of gemerkt. Evenwel moet rekening worden gehouden met de bewoordingen van artikel 10 van richtlijn 2004/48, volgens welke de toepassing van passende maatregelen niet wordt beperkt tot waren die op onrechtmatige wijze zijn vervaardigd of gemerkt. Laatstgenoemde bepaling ziet namelijk op waren ten aanzien waarvan een inbreuk op een intellectuele-eigendomsrecht is vastgesteld. Bijgevolg hebben de genoemde rechterlijke instanties aangenomen dat de regeling van nationaal recht niet strijdig met het Unierecht in ruime zin mag zijn en dat de vernietiging van de waren ook moet worden gelast wanneer deze niet op onrechtmatige wijze door de eigenaar zijn vervaardigd of gemerkt.
- 19 In dat verband is het in de prejudiciële vraag aan de orde zijnde vraagstuk gerezen, namelijk of artikel 10 van richtlijn 2004/48 zich verzet tegen de uitlegging van een bepaling van nationaal recht die de mogelijkheid tot het gelasten van de vernietiging van waren beperkt tot waren die op onrechtmatige wijze zijn vervaardigd of gemerkt.
- 20 Voor de toepassing van artikel 286 p.w.p. in overeenstemming met de letterlijke bewoordingen daarvan pleit met name dat de herziening van dit artikel krachtens de ustawa o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz niaktórych innych ustaw (wet tot wijziging van de wet betreffende het auteursrecht en de naburige rechten en van bepaalde andere wetten) van 9 mei 2007 (Dz. U. 2007, nr. 99, volgnr. 662) het resultaat van de omzetting van richtlijn 2004/48 was.
- 21 In het arrest Von Colson en Kamann (14/83, EU:C:1984:153) is aangegeven dat de uit een richtlijn voortvloeiende verplichting van de lidstaten om het daarmee

beoogde doel te verwezenlijken voor alle met overheidsgezag beklede instanties in de lidstaten geldt en dus, binnen het kader van hun bevoegdheden, ook voor de rechterlijke instanties. Bijgevolg moet ervan worden uitgegaan dat bij de herziening van artikel 286 p.w.p. rekening is gehouden met de oplossingen van richtlijn 2004/48.

- 22 Een ander argument dat voor de letterlijke uitlegging van artikel 286 p.w.p. pleit, is het standpunt dat in de nationale rechtsleer wordt ingenomen. Over het algemeen wordt namelijk aangenomen dat producten die niet worden geacht op onrechtmatige wijze te zijn vervaardigd of gemerkt in het land waar ze zijn vervaardigd, geen voorwerp kunnen zijn van een verzoek uit hoofde van artikel 286 p.w.p.. Het is namelijk moeilijk rationeel te rechtvaardigen waarom een aanvankelijk origineel en rechtmatig product door bepaalde gebeurtenissen plotseling onrechtmatig zou worden, zonder dat de structuur ervan fysiek is aangetast. Deze bepaling verwijst ondubbelzinnig naar de technische kwesties die verband houden met het vervaardigen en het merken van handelswaren. De bepaling is niet van toepassing op situaties die buiten dit gebied vallen, zoals gevallen waarin waren in de handel zijn gebracht of ingevoerd, gevallen waarin de bestemming van waren is gewijzigd of, ruimer, gevallen van onrechtmatig gebruik van waren die rechtmatig zijn gemerkt.
- 23 Anderzijds is in de rechtspraak van de Poolse rechterlijke instanties al in de periode voorafgaand aan de implementatie van richtlijn 2004/48 onder meer het standpunt ingenomen dat de rechterlijke instanties bij de behandeling van zaken waarin rechtsproblemen aan de orde komen die door het Gemeenschapsrecht worden beheerst, verplicht zijn om deze voorschriften aldus uit te leggen dat zij overeenstemmen met de uitlegging en de geest van het Gemeenschapsrecht. Anders gezegd moet de verwijzing naar de uitgangspunten van het Gemeenschapsrecht als een van de richtsnoeren voor de juiste uitlegging van het toepasselijke recht worden beschouwd [aldus de beslissing van de Sąd Najwyższy (hoogste rechterlijke instantie in burgerlijke en strafzaken, Polen) van 14 april 2003].
- 24 In die geest heeft ook het Hof zich uitgesproken in het arrest Boehringer Ingelheim (C 348/04, EU:C:2007:249). Het Hof heeft onder meer vastgesteld dat het verbodsrecht waarover de merkhouder beschikt jegens een parallelimporteur van farmaceutische producten die – hoewel zij geen namaak zijn – werden verhandeld zonder dat de verplichting van een voorafgaande kennisgeving aan deze merkhouder was nagekomen, niet kan verschillen van dat waarover laatstgenoemde beschikt met betrekking tot namaakproducten. In beide gevallen hadden de producten nooit op de betrokken markt mogen worden gebracht.
- 25 Tot slot staat in het verslag van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's van 22 december 2010 inzake de toepassing van richtlijn 2004/48/EG betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten (SEC[2010] 1589 definitief) dat die richtlijn onder meer tot doel heeft, rechthebbenden en overheidsinstanties

te laten beschikken over een geharmoniseerd minimumniveau aan middelen ter bestrijding van inbreuken op intellectuele-eigendomsrechten, en de civielrechtelijke maatregelen waarin de TRIPS-overeenkomst voorziet te integreren in het wetgevingskader van de Unie, terwijl tegelijkertijd de mogelijkheid wordt gecreëerd om te voorzien in sancties en rechtsmiddelen die gunstiger zijn voor rechthebbenden.

- 26 Uit het voorgaande volgt dat de instellingen van de Unie overwegend op het standpunt staan dat richtlijn 2004/48 de minimumstandaard voor de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten moet vormen. Vanuit dit oogpunt moet artikel 10, lid 1, van richtlijn 2004/48 het uitgangspunt voor de uitlegging van het nationale recht zijn. Anders gezegd moet iedere marktdeelnemer in een lidstaat beschikken over rechtsbescherming die ten minste gelijkwaardig is aan die welke voortvloeit uit de bepalingen van richtlijn 2004/48, in het onderhavige geval binnen het in de bewoordingen van artikel 10, lid 1, van deze richtlijn afgebakende kader. Volgens het standpunt dat in de reeds aangehaalde uitspraak is ingenomen door de Sąd Najwyższy, moet de verwijzing naar de uitgangspunten van het Gemeenschapsrecht als een van de richtsnoeren voor de juiste uitlegging van het toepasselijke recht worden beschouwd.
- 27 De vertegenwoordigers van de Poolse rechtsleer pleiten daarentegen voor een letterlijke uitlegging van artikel 286 p.w.p., een standpunt dat wordt versterkt door de herziening van die bepaling naar aanleiding van de implementatie van richtlijn 2004/48.
- 28 Bijgevolg heeft bieden de omstandigheden van de aanhangige zaak de Sąd Najwyższy de nodige gronden om het Hof de in de beslissing genoemde prejudiciële vraag te stellen.